

Drammens Tidende
5/7-1903

Fra Amerika.

Reisebrev fra en Etværing.

Chester Washington, N. Amerika,
10de Juni 1903.

De Resbatter!

Sæt af den Gubbed at optage
merberende i Deres ærede Blad.

Den 2de Mai d. N. afreiste vi
fra Westmania ialt 500 Passagerer
til det herne Reisen for at forløpe
vor Ysttes Brødes Missionarbeid.
En stor Del Reide til Canada og
endst til Statene. Ved Afsreien
fra Westmania viste det sig, at gamle
Morgue var tungt at forløpe; thi
hanset paa Prøngen som fra
"Angelo" til Vancouver var ubrukt
til Linné. Na, det var tungt
at de hvorledes Avreider, som had
nagen paa Prøngen, midte til fribte
Anreid til sine Zommer og Føtre,
som reiste alind med Elbet.

Etterat vi hadde forladt Afsreien,
gik alt godt. Der blev spillet
og danset. Somme lod sig dog ofte
trætte, men grød uafbrudt; andre
sog sig lystige; men paa alles An-
sigter kunde man læse, at det var
tungt at forlade gamle Morgue.

Etter Afsreien fra Westmanland
blev mange, især Kvinder, slyfhyge,
og det var ufølgelig at se, hvorledes
de vaandede sig i Amerer, søtjede
op og snillede, de aldrig hadde reist.

Det er især Behandlingen om-
bord, som jeg ønsker skal blive be-
kjendt blandt mine Landsmænd.
Jeg reiste med Mine Sinen.

Paa "Angelo" paa alle Statens
Passagerer overskaffes underet,
saa der ingen Forfjæl er. Ved
Maaltiderne var det et stort Mirvar,
saa mange ofte indlaabt sig af den
Gruud og modtog, hvad der blev
leveret.

Ankomsten til Hull blev vi trans-
porteret i Vagne til Jernbane-
Stationen og saa pr. Jernbane over
England.

I Liverpool blev vi ligeledes
transporteret til et Hotel kaldet;
men laabant Hotel hadde værtten
jeg eller nogen af os seet. Det
var beliggende i Liverpool's Stiggeste
og uinderte Strøg. Vi maatte op-
holde os i Liverpool i 3 Dage,
før Afsreien sandt Gied, hvilket viste
alles Misnøie, da det ved Afsreien
der sagt os, at vi kun skulle op-
holde os en Nat i nævnte By.
Vi laabant er blot Snat. Lige-
ledes er Behemmelighederne ombord.
Det sbaar, at det er de behøveligste
Sovelugner, man skal se. Nu skal
I høre, hvad Slags Sugarer vi fik.
Det og fik nogle i en Fast op-
spjækket Borkhytter med en Galm-
madras og et lyst Ublæppe ober
os. Vi maatte lægge os i fulde
Stæder for ikke at slyte for meget
om Natten.

Hvad Maden angaar, saa maatte
vi inge, hvad vi fik, og mange gik
fra Bordet uden at tage noget til-
lids, vesentlig af den Gruud, at
man ikke hadde Appetit paa den
Slags Tilskning af Maden. End-
videre sagde vi Mærte til, at de
engleste Passagerer hadde Fortrinnet.
Vi Etandinaver, som ikke kunde tale
engelsk, blev tilfattet løjtelige Dialekt
og forresten befanlet paa en lang
andst end tilfredsstillende Maade.

Vi blev saaledes kommanderet
paa af Kjøerne og op paa Dækket i
en bidende Wind, enten vi bilde eller
ei, og mange blev saa forfjælede,
at de blev syge. Men det hjalp
ikke. Mange saa ogsaa her paa
Missionarbeid, islygge og bare ene
Stæde, at de var fremme. Det var
et sørgeligt Syn at se, at Forældre
med sine Barn var saa syge, at
andre maatte tage sig af de Gmaa;
thi Forældrene hadde not at næmpe
med Evgbommen; de glemte alt
andst.

Ved Ankomsten til Kjøbel blev
vi underfattet en Underlygelse. Vi
maatte fremlægge vore Billetter og
gjøre rede for, hvor mange Penge
vi hadde. Dette tog en Dag, og
vi afreiste fra Kjøbel Kl. 11 om
Natten. Vi hadde ikke reist langt,
før en Engländer kaldt af Toget og
sag sig lystig. Toget hoppede, og
hans Sig blev dragt ind i en Drev-
vogn; hvad der senere blev foreta-
get ved jeg ikke.

Vi vilde videre, til vi kom om-
krant halvveis; her blev vi forstær-
ket; thi et Gubbed, som kom fra

Reisen, kørte gennem en Vagn
Lokomotivet og 2 Vagne til tilbunds
og begav Herrens og Arbeiderens
og en Konduktor. Dette havde til-
følge, at vi maatte ligge paa vilde
Siden i 2 Tegn og havde meget
ingenting at sige høit. Vi maatte
leve af, hvad vi hadde med os
Endelig fik man Strøm iagret stand
at vi kunde passere over en for en
med vor Vagge. Et Tok fra
Winipeg tog os da, og vi reiste
saa vestover.

Vi var ialt 10 Dage fra Afsre-
bet til Washington og ardet i
Hjer fra Morgue.

Jeg og andre tilhønder vore
Vandsmand, som skal reise til Ame-
rika, at undgaa Reisen gennem
Canada, hvis man ikke skal til nævnte
Sted. Ligeledes undgaa Reisen over
England, saa med den direkte Linje
den er den bedste, der hører seg
alle her siger, og jeg fik det ogsaa
som min Erkjering, hvorfor jeg her-
ved vil bringe det til mine Lands-
mænds Kundskab.

Jeg skal i et senere Brev give
Underretning om Arbeidsforholdene
her, eftersom jeg hører, at de vil
værlig gode. T. K.